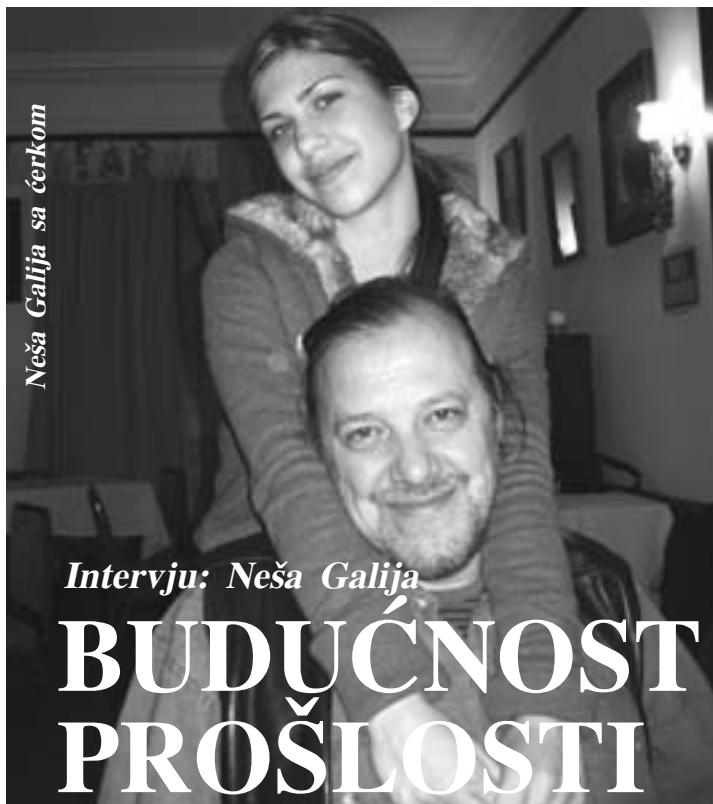

Neša Galija sa ćerkom

Intervju: Neša Galija

BUDUĆNOST PROŠLOSTI

Neša Galija se ovih dana nalazi u SAD sa snimateljskom ekipom novog filma "Dvoboj". Tim povodom razgovarali smo u klubu "Sveti Sava" u Čikagu sa liderom poznate "Galije".

Došao si u SAD povodom snimanja filma "Dvoboj", koliko ste posla završili i koje su tvoje obaveze u ovom filmu?

- Za ovih mesec dana koliko smo proveli u Čikagu, isključivo nas je zanimao teren gde ćemo snimati određene scene. A onda i sa čime možemo raspolagati, jer je želja producenta da u ovaj film uključi što veći broj naših ljudi.

Sledeći dolazak je konkretno snimanje i s obzirom da moje prisustvo tu nije neophodno - ne znam da li ću ponovo dolaziti. Pored muzike zadužen sam za produkciju zvuka, znači za sve što je vezano za ton u filmu. To je moja obaveza u novom filmu o Jovanu Dučiću. Prvi film koji sam radio bio je "Zona Zamfirova", koji je po broju gledalaca postigao neverovatan uspeh i oborio sve moguće rekorde u istoriji našeg filma, jer ga je videlo oko milion i četiristo hiljada ljudi.

Drugi film koji sam radio je "Pljačka trećeg rajha". Međutim ovaj film o Dučiću je mnogo zahtevniji, jer raditi Dučića je velika odgovornost. To nije film koji spada u kategorije filmova lakog štiva, ovo mora da bude jedna ozbiljna melodrama. Nešto što je istorijska priča svih nas, to je naša sudbina i istorija.

Zbog tvog velikog angažovanja na filmu da li je grupa "Galija" potisnuta u drugi plan ili je to samo neko zatišje pred buru?

- Nije u pitanju ni drugi plan, niti zatišje pred buru. Već je to nešto što diktira neka naša

sadašnja situacija u zemlji. Okolnosti su takve, na žalost da sve što je vezano za kulturu jednostavno počinje da izumire. Mi svi činimo očajničke napore da to nekako preživimo, ali svake godine je sve teže i teže i sve je manje koncerata. Sve je manje i razloga za bavljenje ozbiljnom kulturom, jer smo mi potpuno sami u celoj toj priči. Nekako ispada da smo mi jedini koji hoćemo da našom zemljom dominira kultura, sve oko nas je protiv kulture. Tako da taj problem naravno imaju i naši vrhunski glumci. Uvek samo jedna grupa glumaca igra, kao da nemamo druge talentovane i dobre glumce. Ali da je neko srećnije vreme verovatno bi ta slika bila bolja na žalost za sada je ovako, kako je...

Da li to znači da ćeš se u buduću više baviti filmom i filmskom muzikom ili ćeš se ponovo posvetiti grupi?

- Ne, to ne znači to. Gde god se pojave uslovi da se nešto dobro uradi mi to uradimo. Gde god se pojavi mogućnost da se napravi jedan dobar album ili koncert mi to odradimo i napravimo. Znači nezavisno da li je to ponuda za koncert, pozorište, film i slično. Najveći razlog što se bavim muzikom je moja prevelika ljubav prema muzici. I to mi je najvažnije. Nisam ceo moj život ulagao u to da bih sada polagao račune nekome sa daleko, skromnijim kulturološko i intelektualnim vrednostima i da bih se ja sada njemu dodvoravao. Mi smo malo u našoj zemlji promenili tezu, pa nam se stalno provlači priča o tome kako "ova muzika ide zato što jednostavno to narod voli", a zaboravljamo osnovnu postavku, da ne služi narod da vaspitava umetnike, nego je umetnik taj koji

treba kulturološki da vaspitava narod. Tu je poenta priče. Znači ne treba pevati ono što narod voli, nego ono što narod treba da uči.

Tvoj muzički udeo na filmu "Zona Zamfirova" je doživio pozitivne kritike. Šta očekuješ od novog filmskog projekta?

- Naravno da očekujem dobre rezultate. Najpre zato što volim rad na filmskoj muzici. Ja sam inače radio puno i u pozorištu, naime napisao sam muziku za oko osamdesetak pozorišnih predstava. Tako da mi opisivanje slike muzikom nije nimalo strano. I od ovog filma očekujem pre svega veliki projekat koji će otkriti jednog novog Dučića kod nas. Što se tiče filmskih planova suviše je

radi. A drugo to nije kategorija dobre volje nego je to mnogo bliže kategoriji stava. Kada je stav u pitanju čovek treba to da ispoštuje. To je osnovni razlog zbog čega su se menjali članovi u grupi. Prošlo je čak 45 članova kroz našu grupu. A mi smo sada, tačnije 4. januara, napunili trideset godina od osnivanja grupe i neprekidnog sviranja i rada. Album koji smo objavili pod nazivom "Dobro jutro to sam ja" je naš 17. album po redu.

Taj album je posvećen jednom delu ljudi koji žive u Republici Srpskoj. Igrom slučaja 2000. godine radili smo turneju po Republici Srpskoj i svirali isključivo na danima slava. Taj

- Kad god smo radili van zemlje uvek smo bili prinuđeni da radimo u nekim skrpljenim uslovima i to je ličilo više na tezgarenje, nego na jedan ozbiljan koncert sa odgovarajućim ozvučenjem i ostalom scenom opremom. Zato to ne gledam optimistički.

Da li pratiš zbivanja na našoj domaćoj muzičkoj sceni i ko ti se najviše sviđa od novijih imena?

- Na žalost nemam ništa što bih mogao da izdvojim. Jedino što mi se dopalo u zadnjih 5 godina, govorim o dobroj muzici, a ne o mladima ili starijima, je Džiboni. Izbacio je dva sjajna albuma, a posle njega ne znam koga bih mogao da izdvojim. Sve ostalo što

NAŠE MUZIKE JE U

bilo šta planirati, jer nam je situacija u haosu.

Ja sam na primer, planirao da ću do sada uraditi tri velika koncerta u Srbiji, a nisam uradio ni jedan. Zato što jednostavno nisu postojali uslovi za to. Zato je sada jako teško zacrtavati bilo kakve

album je inspirisan tim sredinama, ljudima i događajima, tako da je i praktično posvećen tom kraju. Čak smo i spotove radili u Trebinju imali smo sjajne mogućnosti da uradimo neke vrlo interesantne podvige koji su retki i u vrlo ozbiljnim kinematografskim zah-

se vrti po meni je sve to bez estetike i nivoa. Sve je krenulo u pogrešnom pravcu, muzičari su se ispucali, nemaju ideja, kao da se stide svojih korena. A svoju pravu izvornu narodnu muziku zapostavljam, iako je po meni budućnost naše muzike u prošlosti, a ne u praćenju svetskih instant trendova.

Da li to znači da je prošlo vreme starog dobrog rokenrola?

- Nije stvar u rokenrolu. Ja uopšte ne bih insistirao na tu ekstenziju zvanu rokenrol. Nije ni nedostatak ideja. Ovde je reč o dobroj i lošoj muzici. Mislim da je tu u pitanju jedan najprimitivniji oblik tretiranja kapitalizma u kome se veruje da ako imate para vi ste odmah i dobar muzičar. I sada tu ulogu igraju tipovi koji su na različite načine dolazili do para, a nemaju nikakve tesne veze niti sa muzikom, niti sa kreacijom i estetikom, a po najmanje kulturom. To je suština tragedije. Ja samo mislim da su klinici ne obavešteni. Čim uđem u dve kafane, odmah poželim da izađem. I na medijama slušamo svake koještarije. Tu se ne treba ljutiti na te ljude, jer oni to imaju, to im se pruža i time se zabavljaju. Na sve to uticaja su imale i sankcije, ratovi, stradanja, sadašnji političari i mnogo toga što nas okružuje i što nas je zadesilo.

Kada se očekuje premijera novog filma o Dučiću?

Prema našem radnom planu, premijera filma "Dvoboj" treba da se održi u oktobru mesecu. Naravno, sve to treba vrlo uslovno shvatiti, zato što u radu na filmu uvek dolazi do nekih ne očekivanih okolnosti. Mi ćemo se naravno truditi da do toga ne dođe, ali ako sve bude u redu mi se nadamo da se planovi ostvare kako su zacrtani.

Milan Đuričković

Neša Galija i naš reporter

planove. A to važi i za filmsku muziku.

Da napravimo kratak rezime za grupu Galija koja je decenijama prisutna na našoj sceni, dala je puno hitova, uvek bila pri vrhu, a i promenila je veliki broj članova. Kako bi opisao rad vašeg benda?

- Mi smo imali neku svoju muziku koja je bila van svih trendovskih muzika i nikada nije pripadala toj kategoriji trendovskog licitiranja. Jednostavno se nekada dešavalo da Galijska muzika bude nekada bliže tom trendovskom tretiranju, a nekad dalje. Baš zato što se bavila svojom muzikom ona je tu gde jeste, ustvari, među najjačim bendovima koji su ostavili traga u našoj zemlji. To što su ljudi napustali bend razlozi nikada nisu bili da jednostavno da kažem, nepopularni. Već uglavnom zato što su mali neke svoje ideje i hteli su nešto drugo da rade. Ja sam uvek podržavao te ljude i voleo sam da rade ono u šta veruju. Ne treba vam član u grupi koji ne veruje u ono što

vatima. Uspeli smo da realizujemo da 7 tona crepova podignemo na vrh Leotara i napravimo jedan ogroman krov, simbolizujući krov nad svetom. Ljudi iz Hidroelektrane Trebinje izašli su nam u susret i oborili nivo jezera za tri metra kako bi crkva koja je potopljena izašla iz vode. U svakom slučaju napravili smo tri predivna spota, koji se sada stalno vrte na televizijskim kanalima i potpuno su drugačiji od svega ostalog što se može videti kod nas na TV.

Da li je Galija nekada nastupala u Americi?

- Galija nikada nije nastupala u Americi i verujem da se to nikada neće ni desiti, a možda i hoće. Ko to zna. Da bi smo došli ovde mora da postoje mnogo ozbiljniji uslovi. Po meni zahtevi za jednom kulturom i estetikom takvog tipa ne postoje, bar ne ovde. Tako da je jako diskutabilno.

Grupe kao što su Divlje jagode, Parni valjak, Partibrejkersi, Van Gog... imali su jako dobre nastupe u Čikagu?